

цѣло, та слѣдъ нѣколко вѣкове да може да си найде непокварено въ народа. Ни единъ народъ непріема онова, чтото не е нему свойствено, чтото не му е естествено, чтото не е спорядъ духаму, та Илиада-та. ако да не е была твореніе отъ народа и спорядъ духа на народа, то и тя щяше ся загуби въ забвеніе, каквото что ся изгубени много съчиненія на много писатели.

КОНЕЦЪ НА ПРЪВАТА ЧАСТЪ.

